

OFFICIEUSE VERTALING

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

nr. 229.603 van 18 december 2014

A. 207.389/g-127

In zake: **SCREVE** Marc,
die woonplaats heeft gekozen bij
advocaat Michael HERBATSCHÉK
rue de Clairvaux 40/202
1348 Louvain-la-Neuve

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:
1. de Minister van Justitie,
2. de Gouverneur van de provincie Henegouwen
die woonplaats heeft gekozen bij
advocaat Bernard RENSON
Vader Eudore Devroyestraat 47
1040 Brussel

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING VAN DE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK,**

Gezien het op 19 december 2012 ingediende verzoekschrift, waarbij Marc SCREVE de nietigverklaring vordert van het besluit van de gouverneur van de provincie Henegouwen van 22 oktober 2012 waarbij zijn aanvraag om een vergunning tot het voorhanden hebben van negen vuurwapens niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Gelet op arrest nr. 226.188 van 23 januari 2014 waarbij de uitspraak werd uitgesteld en waarbij de zaak aan de voorzitter van de Raad van State werd voorgelegd opdat ze voor de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak werd gebracht;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2014 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak;

Gelet op de beschikking van 26 september 2014 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de openbare terechtzitting van 25 november 2014;

Gehoord het verslag van Mevr. Diane DÉOM, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Michael HERBATSCHKE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Bernard RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer Eric THIBAUT, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Verzoeker is eigenaar van negen wapens die hij in de loop van de jaren 90 heeft gekocht met het oog op het beoefenen van de schietsport. Van drie van die wapens waarvoor geen vergunning vereist was onder de vorige wapenwet, diende uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte te worden gedaan. Voor de zes overige wapens waarvoor verzoeker over een vergunning beschikte die meer dan vijf jaar vóór de inwerkingtreding van de wapenwet afgegeven was, behoorde eveneens uiterlijk op 31 oktober 2008 een nieuwe vergunningsaanvraag ingediend te worden. Op de keerzijde van die vergunningen voor het bezit van een wapen stond dat de houder van het wapen bij een aangetekend schrijven ervan op de hoogte zou worden gebracht indien zijn vergunningen zouden worden ingetrokken. Op het ogenblik dat de nieuwe wapenwet in werking is getreden, kampte verzoeker met gezondheidsproblemen. Hij verklaart dat hij niet op de hoogte is gebracht van zijn nieuwe verplichtingen en daarover niet is ingelicht door zijn provincie.

Nadat verzoeker door zijn politiezone op de hoogte was gebracht van zijn verplichtingen, heeft hij op 10 januari 2012 bij de gouverneur van de provincie Henegouwen een aanvraag ingediend tot hernieuwing van zijn vergunning tot het voorhanden hebben van 6 vuurwapens.

Op 4 april 2012 laat de gouverneur verzoeker weten dat hij van plan is om deze aanvraag te weigeren, omdat ze ingediend is na de uiterste datum, namelijk 31.10.2008. Hij vraagt verzoeker om hem binnen een termijn van één maand na ontvangst van dat schrijven schriftelijk in kennis te stellen van zijn eventuele opmerkingen.

Nadat verzoeker meer tijd had gevraagd, deelt hij op 10 mei 2012 zijn opmerkingen mee en stelt hij voor om al zijn wapens over te dragen aan een erkende derde persoon “die reeds in het bezit is van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens volgens de voorwaarden bepaald in de wet van 8 juni 2006”.

Op 22 oktober 2012 wordt bij een besluit van de gouverneur de aanvraag van verzoeker tot de hernieuwing van de vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens niet-ontvankelijk verklaard. Van dat besluit wordt hem diezelfde dag kennis gegeven. Het betreft de bestreden beslissing die gesteld is als volgt (vertaling):

“Gelet op de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (ook de nieuwe Wapenwet genoemd) en inzonderheid op de artikelen 11, 11/1 en 11/2;

Gelet op de koninklijke uitvoeringsbesluiten, inzonderheid op die van 29 december 2006, 9 juli 2007 en 16 oktober 2008;

Gelet op de op 13 januari 2012 ontvangen aanvraag om een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen ingediend door de heer Marc SCREVE, die betrekking heeft op het of de volgende vuurwapen(s):

(...)

Gelet op het aangetekend schrijven met ontvangstmelding dat aan de heer Marc SCREVE gericht is en waarin hij ervan op de hoogte wordt gebracht dat zijn aanvraag a priori niet-ontvankelijk is en hem verzocht wordt om te reageren binnen een termijn van 1 maand;

Gelet op het schrijven van de heer Marc SCREVE d.d. 14 mei 2012;

Overwegende dat bij de raadpleging van het centraal wapenregister op de datum van dit besluit, gebleken is dat de heer Marc SCREVE naast het (de) wapen(s) waarvan aangifte is gedaan via de aanvraag, ook het of de volgende wapen(s) bezit :

(...)

Overwegende dat de ingediende aanvraag in het belang van de heer Marc SCREVE uitgebreid wordt tot al de wapens;

Overwegende dat de aanvraag zowel betrekking heeft op de hernieuwing van de vergunning(en) als op de inschrijving van het (de) wapen(s) waarvoor geen vergunning vereist was of dat (die) voorhanden was (waren) zonder vergunning;

Overwegende dat in artikel 44, § 1, van de wet, met betrekking tot de inschrijving het volgende wordt bepaald: “Eenieder die op de datum van inwerkingtreding van deze wet zonder titel een wapen of munitie voorhanden heeft waarvoor krachtens de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie evenwel een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweer- of een oorlogswapen was vereist, kan daarvoor uiterlijk op 31 oktober 2008 en overeenkomstig een door de Koning te bepalen procedure de nodige

vergunning aanvragen zonder voor dit misdrijf te kunnen worden vervolgd, voorzover het betrokken wapen niet wordt gezocht of staat geseind”;

Overwegende dat, nog steeds met betrekking tot de inschrijving, artikel 44, § 2, van dezelfde wet op zijn beurt het volgende bepaalt: “Eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens deze wet vergunningsplichtig is geworden, moet daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte doen bij de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats, door bemiddeling van de lokale politie (...)”;

Overwegende dat, wat de hernieuwing betreft, krachtens artikel 48, [tweede lid] van de wet, de vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens afgegeven of gewijzigd met de inning van rechten en retributies krachtens de wet bedoeld in artikel 47, sedert meer dan vijf jaar vóór 9 juni 2006, vervallen zijn indien de hernieuwing ervan niet uiterlijk op 31 oktober 2008 is aangevraagd bij de bevoegde overheid;

Overwegende dat de vergunning(en) tot het voorhanden hebben waarvan de hernieuwing wordt gevraagd, dateren van voor 9 juni 2001 en dus vijf jaar oud waren op het ogenblik dat de nieuwe wapenwet in werking is getreden;

Overwegende dat in casu de aanvraag om een vergunning ingediend is na 31 oktober 2008;

Overwegende dat de aanvraag te laat is ingediend en derhalve niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de werkelijke of louter geveinsde onwetendheid van een aanvrager wat betreft de strekking van zijn verplichtingen geen gevolgen heeft;

Overwegende dat over het algemeen iedereen geacht wordt de wet te kennen;

Overwegende dat elke wapenbezitter zich bovendien bewust moet zijn van het potentiële gevaar van zijn goed en hij zich, gelet op het risico waaraan hij zichzelf en anderen blootstelt, ervan moet vergewissen dat hij administratief gezien volledig in orde is;

Overwegende dat aan de nieuwe wapenwet voldoende ruchtbaarheid gegeven is via verschillende formele of informele informatiekanalen;

Overwegende voorts dat de overgangsperiode tijdens welke tijdig een hernieuwingsaanvraag kon worden ingediend meer dan 28 maanden heeft geduurd en eenieder de mogelijkheid heeft geboden om inlichtingen in te winnen over zijn rechten en verplichtingen;

Overwegende, tot slot, dat eventuele verschillen tussen het bestuurlijk optreden van provincies en een administratief arrondissement geen rechtvaardiging kunnen zijn voor de gebrekkige kennis van de aanvrager en voor het uitblijven van enige proactiviteit van de aanvrager terzake;

BESLUIT:

Artikel 1

De aanvraag om een vergunning tot het voorhanden hebben ingediend door de heer Marc SCREVE is niet-ontvankelijk.
(...)”;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat hij betoogt dat de termijn waarvan sprake in de artikelen 44 en 48 van de wapenwet niet tegen hem kan worden ingebracht omdat hij gediscrimineerd is, meer bepaald ten opzichte van de Brusselse wapenbezitters, aangezien hij niet over dezelfde informatie beschikte wat betreft de verplichtingen die hij in acht moest nemen krachtens de wapenwet; dat hij betoogt dat de Brusselse wapenbezitters van wie de wapens geregistreerd waren in het centraal wapenregister (dus alle wapens waarvoor, zoals voor die van verzoeker, een aangifte gedaan was of een

vergunning verkregen was) en die op 1 september 2008 nog geen aangifte gedaan hadden en/of een aanvraag ingediend hadden tot hernieuwing van hun vergunning tot het voorhanden hebben, van deze verplichting op de hoogte gebracht zijn bij een brief van de gouverneur, en dat zo'n brief niet naar hem is verstuurd, hoewel zijn wapens altijd al geregistreerd stonden in het centraal wapenregister en de gouverneur van zijn provincie derhalve op eenzelfde wijze als zijn Brusselse ambtgenoot die nieuwe verplichtingen bekend had kunnen maken; dat volgens hem het uitblijven van een dergelijke informatieverstrekking voor hem des te nadeliger is geweest daar op de keerzijde van zijn vergunningen tot het voorhanden hebben van een wapen vermeld stond dat "in geval van intrekking of schorsing van de vergunning, de minister van Justitie of de provinciegouverneur bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs kennis geeft van zijn beslissing aan de houder van de vergunning", zodat hij er dus met recht van is kunnen uitgaan dat, aangezien hij geen dergelijke brief ontvangen had, hij zich geen zorgen hoefde te maken en dat zijn wapenbezit nog steeds wettelijk in orde was; dat hij benadrukt dat de wapenwet een federale aangelegenheid is, dat wanneer de provinciegouverneurs in die aangelegenheid optreden, zij dit doen in hun hoedanigheid van vertegenwoordiger van de federale overheid, die ertoe gehouden was ervoor te zorgen dat alle belanghebbende burgers op dezelfde wijze geïnformeerd werden over de wet, dat de verwerende partij deze verplichting heeft verzuimd en daardoor een discriminatie begaan heeft die niet te rechtvaardigen valt in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, dat de informatie die de verwerende partij naar eigen zeggen aan de bevolking heeft verstrekt niets afdoet aan deze analyse, dat het immers om een algemene en abstracte informatieverstrekking ging, die nooit aan verzoeker in het bijzonder is gericht, in tegenstelling tot hetgeen gedaan is in het administratief arrondissement Brussel, dat wegens die discriminatie die niet te rechtvaardigen valt in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en non-discriminatie, de termijn waarvan sprake in de artikelen 44, § 2, en 48, tweede lid, van de wapenwet, niet tegen hem kan worden ingebracht; dat hij zich beroept op de rechtspraak van arrest nr. 214.913 van 1 september 2011;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de artikelen 44 en 48 van de wapenwet elke bezitter van vuurwapens die tot dan toe nog niet vergunningsplichtig waren of waarvoor hij reeds meer dan vijf jaar vóór 9 juni 2006 een vergunning voor het voorhanden hebben ervan bezat, verplichten om uiterlijk op 31 oktober 2008 bij de provinciegouverneur van zijn woonplaats een aanvraag in te dienen om een vergunning tot het voorhanden hebben van die wapens; dat zij betoogt dat in casu niet te betwisten valt, en ook

niet wordt betwist dat de door verzoeker ingediende aanvraag om een vergunning tot het voorhanden hebben van zijn negen wapens dateert van na 31 oktober 2008, en dat de gouverneur van de provincie Henegouwen de aanvraag dan ook niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat ze te laat was ingediend; dat zij stelt dat verzoeker zich niet met recht kan beroepen op de rechtspraak van arrest nr. 214.913, *Van Paesschen*, gelet op de omstandigheden qua tijd, aangezien de heer Van Paesschen zijn aanvraag om hernieuwing van zijn vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens immers ingediend heeft op 26 november 2009, dus niet zo lang na de uiterste datum van 31 oktober 2008, terwijl verzoeker zijn aanvraag om hernieuwing ingediend heeft op 10 januari 2012, dus bijna 3 jaar en 2 maanden na die datum; dat zij stelt dat, gelet op deze aanzienlijke overschrijding van de voorgeschreven termijn, er op grond van een bepaalde rechtszekerheid met recht kan worden gesteld dat door een mogelijk verschil in behandeling van de wapenbezitters in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de andere wapenbezitters, verzoeker alsnog geregulariseerd zou moeten worden; dat zij voorts oordeelt dat verzoeker zich niet kan beroepen op die rechtspraak daar hij niet op redelijke wijze kan stellen dat hij geen weet had van de nieuwe bepalingen van de wapenwet of van zijn verplichting; dat zij betoogt dat in de bestreden handeling staat dat aan de nieuwe wapenwet voldoende bekendheid is gegeven via verschillende, al dan niet formele informatiekkanalen, en dat iedereen geacht wordt de wet te kennen; dat zij daaraan toevoegt dat in casu verzoeker vóór het instellen van zijn beroep nooit beweerd heeft het slachtoffer te zijn van de ongelijke behandeling die hij thans hekelt, en dat hij hooguit gesteld heeft dat hij van plan was om zijn wapens over te dragen aan een erkend persoon, hetgeen aantoont dat hij nooit beweerd heeft niet op de hoogte te zijn geweest van de nieuwe wetsbepalingen; dat volgens haar de laattijdige indiening van de aanvraag derhalve voortvloeit uit een verzuim of een nalatigheid van verzoeker, welk verzuim of welke nalatigheid thans niet kunnen dienen als reden van verschoning ten behoeve van verzoeker;

dat zij tot slot stelt dat arrest nr. 214.913 niet in rechte gevolgd kan worden, aangezien in de wet nergens bepaald wordt dat het bestuur de wapenhouders die geregistreerd stonden in het centraal wapenregister diende in te lichten over de vervaldag van 31 oktober 2008, en dat de grieven van verzoeker in feite niet zozeer betrekking hebben op de wapenwet zelf, maar veeleer op de tenuitvoerlegging ervan die op een bepaald ogenblik niet gelijk zou zijn geweest voor alle burgers van het land; dat zij betoogt dat de Raad van State niet bevoegd is om te oordelen over de wettigheid van de tenuitvoerlegging van een wet of een administratieve handeling, maar alleen om

uitspraak te doen over de wettigheid van een administratieve handeling; dat zij betwist dat het beginsel van behoorlijk bestuur, dat op impliciete wijze in het middel wordt aangevoerd, verzoeker zou hebben verplicht om de wapenbezitters individueel op de hoogte brengen van hun verplichtingen; dat volgens haar de informatieverstrekking aan de burgers verzorgd is zodra de wet aangenomen is, in eerste instantie door de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*, en vervolgens door artikels in de kranten en brochures met uitleg, en dat die informatiecampagnes, die voor iedereen bedoeld waren, doeltreffend geweest zijn; dat zij stelt dat het feit dat een gewest het nuttig heeft geacht om individuele brieven te sturen naar de hem bekende wapenhouders op zijn grondgebied en aldus toepassing gemaakt heeft van het beginsel van de regionale autonomie, niet aantoont dat in casu de in het middel aangevoerde bepalingen geschonden zouden zijn; dat zij haar argumentatie in haar laatste memorie herhaalt;

Overwegende dat de artikelen 44, §§ 1 en 2, en 48, tweede lid, van de wapenwet als volgt luiden:

“**Art. 44. § 1.** Eenieder die op de datum van inwerkingtreding van deze wet zonder titel een wapen of munitie voorhanden heeft waarvoor krachtens de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie evenwel een vergunning tot het voorhanden hebben van een verweer- of een oorlogswapen was vereist, kan daarvoor uiterlijk op 31 oktober 2008 en overeenkomstig een door de Koning te bepalen procedure de nodige vergunning aanvragen zonder voor dit misdrijf te kunnen worden vervolgd, voorzover het betrokken wapen niet wordt gezocht of staat geseind.

In afwachting van de beslissing om de vergunning al dan niet af te leveren, overeenkomstig de in deze wet voorziene bepalingen, geldt de aanvraag voor een vergunning als voorlopige vergunning.

§ 2. Eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens deze wet vergunningsplichtig is geworden, moet daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte doen bij de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats, door bemiddeling van de lokale politie.
(...).

Artikel 48. (...)

De vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens afgegeven of gewijzigd met de inning van rechten en retributies krachtens de wet bedoeld in artikel 47, sedert meer dan vijf jaar voor de inwerkingtreding van deze bepaling, zijn vervallen indien de hernieuwing ervan niet uiterlijk op 31 oktober 2008 is aangevraagd bij de bevoegde overheid”.

Overwegende dat krachtens die bepalingen eenieder die bij de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (ook “wapenwet” genoemd) wapens voorhanden had, verplicht was een aanvraag voor een vergunning tot het voorhanden hebben ervan of een aanvraag tot hernieuwing van een dergelijke vergunning in te dienen; dat die aanvraag volgens de

oorspronkelijke tekst van de wet ingediend moest worden binnen zes maanden gerekend vanaf de inwerkingtreding van de wet, die plaatsgehad heeft op 9 juni 2006, de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is, dus vóór 9 december 2006; dat die datum verschoven is naar 30 juni 2007 bij de wet van 9 januari 2007 en vervolgens naar 31 oktober 2008 bij de wet van 23 november 2007; dat dit uitstel te wijten is ten dele aan de omstandigheid dat de wet in kwestie ongrondwettig verklaard is door het Arbitragehof in zijn arrest nr. 169/2006 van 8 november 2006, dat het gewezen heeft naar aanleiding van een vordering tot schorsing die afgewezen is wegens ontstentenis van moeilijk te herstellen ernstig nadeel, en ten dele aan de omvang van het werk dat de behandeling van de aanvragen om vergunning en om hernieuwing voor het bestuur meebracht;

Overwegende dat de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van de wapenwet en van de twee wetten waarbij de aangiftetermijn uitgesteld is, de enige vorm van bekendmaking is die deze regeling, volgens de bewoordingen van artikel 190 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 4 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen, verbindend heeft gemaakt;

Overwegende dat geen enkele bepaling de provinciegouverneurs ertoe verplicht om aan de wapenhouders wier identiteit zij kunnen vaststellen een individuele waarschuwing te richten om hun aandacht erop te vestigen dat zij een aanvraag om een vergunning of een aanvraag om hernieuwing van een vergunning moeten indienen; dat een gouverneur die, zoals de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, het initiatief neemt de wapenhouders te verzoeken hun situatie te regulariseren, uiteraard geen enkele onregelmatigheid begaat door hen in te lichten over de stappen die ze moeten ondernemen: dat de gouverneur van dat arrondissement evenwel geen enkele bevoegdheid heeft over de overige gouverneurs en dat zijn initiatief voor de overige gouverneurs niet de verplichting kan meebrengen om hetzelfde te doen;

Overwegende dat de vermelding op de achterkant van de vergunningen die aan verzoeker afgegeven zijn naar luid waarvan “(de Minister van Justitie of de provinciegouverneur) in geval van intrekking of schorsing van de vergunning,... kennis (geeft) van de beslissing aan de houder” betrekking heeft op het geval waarin de minister of de gouverneur een persoonsgerichte beslissing neemt tot intrekking of tot schorsing van de vergunning maar niet op

het geval waarin er door een wetswijziging een einde wordt gemaakt aan de geldigheidsduur van vergunningen die tevoren uitgereikt zijn;

Overwegende dat de wapenwet een federale wet is; dat de regel van de gelijkheid voor de wet niet impliceert dat een initiatief dat niet door de wet voorgeschreven is, maar genomen is door één van de gouverneurs die belast zijn met de toepassing van die wet wat betreft de bekendmaking van de stappen die ondernomen moeten worden, eveneens moet worden genomen door de tien overige gouverneurs, in het bijzonder wanneer nergens uit blijkt dat zij op de hoogte zouden zijn gebracht van het initiatief dat hun ambtgenoot genomen had;

Overwegende dat het bestreden besluit overigens niet tot gevolg heeft dat verzoeker geen aanvraag kan indienen voor een vergunning tot het voorhanden hebben van dezelfde wapens met toepassing van de volgende bepalingen van de wapenwet: artikel 11 (voor het voorhanden hebben ervan met de daarbij horende munitie) of artikel 11/1 (voor het voorhanden hebben ervan zonder de daarbij horende munitie);

Overwegende dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het eerste middel wordt verworpen.

Artikel 2.

De zaak wordt verwezen naar de XVe kamer met het oog op het onderzoek van het tweede middel.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak op achttien december tweeduizend veertien, door :

de HH.	R. STEVENS,	voorzitter van de Raad van State,
	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. LEROY,	kamervoorzitter,
	J. VANHAEVERBEEK,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	kamervoorzitter,
	G. DEBERSAQUES,	kamervoorzitter,
	E. BREWAEYS,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. GUFFENS,	staatsraad,
Mevr.	C. DEBROUX,	staatsraad,
de HH.	C. ADAMS,	staatsraad,
	Br. SEUTIN,	staatsraad,
	I. KOVALOVSKY,	staatsraad,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
Mevr.	P. VANDERNACHT,	staatsraad,
MM.	St. DE TAEYE,	staatsraad,
	L. CAMBIER,	staatsraad,
	B. THYS,	staatsraad,
	P. BARRA,	staatsraad,
Mevr.	D. DÉOM,	staatsraad,
de HH.	Y. HOUYET,	staatsraad,
	D. DE ROY,	staatsraad,
	S. BODART,	staatsraad,
bijgestaan door:		
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier,

De Voorzitter van de Raad van State,

D. LANGBEEN.

R. STEVENS.